

Ngậm Ngùi Một Thuở

Phan Huy

Ta nằm đây, bốn mươi mùa sương gió
Trong nhà mồ hoang vắng lạnh từng đêm
Hồn say mơ về những phút êm đêm.
Bên cạnh những đoá hoa đời tươi thắm.
Ta còn nhớ nàng Tuyết Minh đắm thắm
Đêm động phòng cô gái hãy còn trinh
Nàng yêu ta thật đắm đuối chung tình
Đâu hay biết đời ta như cánh bướm.
Hương lửa đương nồng, lòng ta đã chán
Nghĩa phu thê nào buộc cánh chim hồng
Trốn người tình, ta quất ngựa truy phong
Rồi trôi nổi bay theo ngàn hướng gió.
Đời phiêu bạt bốn phương trời đây đó
Bao môi hồng, má thắm, đã qua tay
Nào Thái, Miên, Nga, Đức, Mỹ, Tây, Tàu
Ta khoái nhất vẫn người con gái Việt.
Thuở học đạo bên phương trời Xô viết
Ta gặp nàng mắt biếc, tóc ngang vai
Ta yêu người đồng chí nữ Minh Khai
Già nhân ngãi nhưng còn non chồng vợ.
Nàng có thai, ta vô cùng run sợ
Vội tìm người giúp đỡ chuyện chồng con
May thay nhờ đồng chí Lê Hồng Phong
Gánh của nợ ta mừng như thoát chết.
Hang Bắc Bó ta gặp nàng Thị Ngát
Cô học trò bé bỏng tựa nai tơ
Ta cưng em như cháu gái đại khờ
Nàng đáp lại cho ta thằng Đức Mạnh.
Hương lửa đương nồng, lòng ta đã chán
Nghĩa phu thê nào buộc cánh chim hồng
Trốn người tình, ta quất ngựa truy phong
Rồi trôi nổi bay theo ngàn hướng gió.
Nhưng đảng muốn ta phải là ông thánh
Là cha già dân tộc quyết hy sinh

Không vợ con, tình ái, chẳng gia đình
Sống diệt dục như thầy tu ép xác.
Ta bảo chúng: “Các chú mấy quá ác
Các chú thì thê thiếp mỗi hằng đêm
Lại bắt ta phải nuốt dãi nhịn thèm
Món đồ chơi để lâu ngày đã mốc.”
Bọn chúng làm thình, ta bèn giả khóc
Cuối cùng chúng phải nhượng bộ chiều ta
Ta được quyền ‘yêu’ mút chỉ ca tha
Nhưng tuyệt đối không bao giờ cưới vợ.
Kể từ đó bao nhiêu là cô gái
Đã vào dinh hộ lý xác thân ta
Từ những cô cháu gái Miên Nam ra
Đến những ả Mèo, Nùng miền biên giới.
Họ nhiều quá ta làm sao nhớ hết
Nhưng một nàng làm thốn thức tim ta
Nàng da thơm, má thắm, nét mặn mà
Ta ngây ngất thấy mình như trẻ lại.
Ta say đắm quên cả lời đảng dạy
Để cho nàng dính phải cái bào thai
Nàng thương con, đòi cưới hỏi công khai
Nghe nàng nói ta tưởng là sét đánh.
Và quả nhiên, cuộc đời nàng bất hạnh
Thằng Quốc Hoàn theo lệnh đảng yêu tinh
Nữ đang tâm cắt đứt mối duyên tình
Còn hãm hiếp, vút thây nàng ngoài phố
Đứa con trai, cũng may còn tốt số
Thoát tử thần, nhưng sống kiếp không cha
Con Tiến Trung, xin thấu hiểu lòng ta
Và ghi nhớ mối thù sâu của mẹ.
Ta bây giờ trong nhà mồ quạnh quẽ
Ngày ồn ào bao kẻ tới người lui
Đêm vắng tanh nằm trở giấc bụi ngùi
Lòng thương tiếc một thời đây hoa thắm.